

No. 60 Año - God V

Agosto 28, de 1930

BUENOS AIRES - ARGENTINA

Director Propietario: Ing. C. JEKOVEC.

GOSPODARSTVO
LA ECONOMIAGLASILLO SLOVENSKIH PRIVREDNIKA U JUZNOJ AMERICI
Organ de la Inmigración Productora Eslava en Sud América\$ 5.- m/ para las tres Américas
n. sin Canadá.

Dól. 2.- para los demás países.

Número suelto: 10 ctvs.

Dirección del Destinatario:
Sr. Don

REDACCION y ADMINISTRACION:

Reconquista 268

JULIO							AGOSTO 1930							SEPTIEMBRE						
D	L	M	M	J	V	S	D	L	M	M	J	V	S	D	L	M	M	J	V	S
—	1	2	3	4	5	—	—	—	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
6	7	8	9	10	11	12	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
13	14	15	16	17	18	19	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
20	21	22	23	24	25	26	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
27	28	29	30	31	—	—	24	25	26	27	28	29	30	—	—	—	—	—	—	—
31	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—

EL PROXIMO NUMERO APARECERA
el dia 11 de Setiembre

Guía del Inmigrante

(Publicación gratuita de ofertas y pedidos de trabajo, de personas buscadas, comunicación de extraviados. Las ofertas dirigir a los interesados a/e Administración "Gospodarstvo", calle nuevas direcciones y documentos Reconquista 268, Buenos Aires)

CAMBIO DE DIRECCIONES

Publicación gratuita para instituciones de interés para el inmigrante, y para los suscriptores del periódico.

LEGACION CHECOSLOVACA con su sección consular se mudó de la calle Venezuela 763 a la calle Junín, 1243.

CONSULADO JUGOSLAVO, en Montevideo, tiene sus oficinas en la calle Perez Castellanos 1594.

OD JUGOSLOVENSKOG POSLANSTVA u BUENOS AIRESU

K. Br. 4472/30. — Traži se da našnje boravište iseljenika FRANE PILJAC CUZELA. — Traženi je došao u Argentini pre 18 godina. Dugo je živeo u Bahia Blanca, odakle je prešao godine 1923. u Rosario de Santa Fé. Dočenje se je javio 1925. g. iz La Plate.

K. Br. 3755/30. — Traži se da našnje boravište iseljenika Ivana PENDE, rodom iz selja Banjou na otoku Rabu. Nalazi se u Argentini već 30 godina. Prije je živeo u mestu Arminda, prov. Sta. Fé.

K. Br. 3760/30. — Traži se da našnje boravište iseljenika Stjepana COBANA rodom iz Trojeglave. Poslednji put se je javio u adresu F. Missler februara 1928. g. Neki Šlehta Hunde je pisao u Kraljevinu, da je Coban jeseni 1928. g. nastradao u lovu na divlju zverad — izgleda za račun nekog preduzeća. Coban je piso svojom obitelji, da je osiguran na 1000 dolara.

K. Br. 2065-1930 Traži se MILE RADAKOVIC, rodom iz Mogorija, srež Gospić, 46 godina star. Došao je u Ameriku pre 25 godina, javljao se je svojom obitelji samo prvo vreme. Po posljednjim informacijama stanovalo je kod nekog Gjure Trkulja.

Br. K. 2722/30. Traži se boravište STOJANA N. MILOBRATOVIC, rođenog 6. aprila 1868. godine u Velikom Sušnjaru, srež Sjeverne Amerike. Doselio je u Južnu Ameriku godine 1906.

K. Br. 3571/30. — Traži se da našnje boravište iseljenika IVANA A. BABOVICA, rodom iz Lutice, koji je do pred neko vremenu bio nastanjen u mestu San Adolfo.

K. Br. 3577/30. — Traži se da našnje boravište iseljenika FLOREJANA JAGICA kolarskog poslovnika, rodom iz Hrastovljana. Poslednje je vreme radio u Bahia Blanca i okolici.

Sve podatke javiti na: Sección Consular de la Legación Yugoslava, Av. de Mayo 1370.

K. Br. 1067/30. — Traži se našnje boravište iseljenika IVANA MIKELICA, koji je došao u Argentinu poprije 1924 god. a javio se je zadnji put iz Rosaria de Santa Fé, 21. XI. 1928 god.

Traži se OSKAR RADIĆ: koji je posljednje put javio sa Santa Fé, calle López y Banes 247.

Traži se Rikard Šantić: koji se posljednje put javio sa Inđenom Esperanza.

Traži se NOVICA RADICEVIC iz Crne Gore; stigao ovamno iz starog kraja prije 6 godina.

Podatke javiti na: "Consulado Yugoslavo", Rosario de Santa Fe, FCCA, calle San Lorenzo 937.

FARMACEUTICO práctico, diplomado en Europa y en el país, se ofrece para farmacia o laboratorio. Posee el idioma alemán, castellano y yugoslavo. — Rade Suhević.

CLINICA DENTAL "MODELO"

Director: Dr. MUCHNIK

Calle SANTA FE 3311 U. T. Palermo 5692

BUENOS AIRES

Servicio de especialidades de primera. Precios modestos. Consultas gratis. Facilidades de pago en 10 mensualidades.

Consultas: de 9 a 12 y de 14 a 20.

Rad prvoravnih strukovnjaka. Umerene cene. Pregled besplatno. Možete platiti u 10 mesečnih obroka.

CHILE

EN TALCA, se da en arriendo un edificio, construido sistema Standard anti-sísmico, concreto armado y loza. Cuenta con 4 almacenes, 45 habitaciones, 6 baños, hall, toilet y terraza y dos patios. Ubicado en la mejor posición de la ciudad, esquina de la Plaza en la gran avenida Dos Sur, a 50 metros de la estación del ferrocarril Estado. Para mayores datos dirigirse a su propietario Antonio Senkovich K. - Talca - Chile. — También acepto socio con capital.

Dr. Buljovich

Ladislav P.
KIRURG, od 3-75.Stjepan ZUBAR
Vladimir ZUBAR
Uros ZUBAR

Od 9 s. dopoldne do 9 s. na večer

Telef. 23 - B. Orden - 0279 — Ulica Bdo. Irigoyen 1404

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Clinica Dental Mutualista Argentina

155 - Montes de Oca - 155

Ravnatelj: JUSTINO D. LAMARQUE

Kirurg-zubar Medicinskog Fakulteta. Bivši osnivač i načelnik Zubarskog Odelenja kod Asistencije Pùblica u Buenos Airesu.

Svaki rad izvršime brzo i tačno; preuzimamo odgovornost za svoj rad.

Materijal, koji upotrebljavamo, je najbolje vrste te sasna istovredan onome, koji platite veoma skupo na drugom kojem mestu.

Vadjenje zuba bez bolesti	\$ 1.50
Ispuncí od platine ili smaltia po \$ 4.— \$ 5.— i	6.—
Zublje: prvi Zub svaki nadaljnji	" 7.— " 4.—
Zlatne krunе	" 12.—
Nepremični zubi mostići	" 14.—
Nepremični zubi á Pivot, svaki	" 10.—

Naša Klinika nema praktikanata, nego sve samo osoblike dipolmirano na Fakultetu. Naše je geslo: stručnjačko poštovanje, dobar rad i pomno saslušanje stranke.

PREGLEDANJE BESPLATNO

Satovi: Svaki dan od 9—12 i 14—20 sati, a subotom samo popodne.

MONTES DE OCA 155 — U. TELEF.: 23, B. O., 5285

dva udruženja Ložišćana u tiva u domovini, nego podupirati decu siromašnih roditelja, da idu u škole, ili podupirati domaće produktivne zadruge, da na rod sam bude sposoban industrijalno preraditi poljodelske proizvode, i to tako, da ih bude mogao sam i izvazati. Zar nije ovakova gospodarska i tehnička emancipacija jednog našeg seljaka kakav bogataš otkine par Montevideu. Prešavši u Buenos Aires tu je ostao tri godine, pak se onda ukrcao, kao mornar na jednu ladju sa još dva naša zemljaka i stigao god. 1875 u Paraiso. Tu je radio šest mjeseci; otisao u Iquique i u dučanu Franje Pavletića radio dvije i po godine pak, sa 140 pesos u džepu zaplovio god. 1877 u Antofagastu, sa tim kapitalom otvorio dučan i udario temelj bračko-trgovačkoj koloniji u Antofagasti, koja danas sastoji od oko 3000 žiteljova i bar 300 trgovina.

Ivan Ivanović (pk. Simuna) rodio se je u Sutivanu god. 1854. Od 12. do 16. godine brodario je sa trabakulama; god. 1872 ukraeo se je na talijanski brod "Carlo S." i deserterao s njega u Montevideu. Prešavši u Buenos Aires tu je ostao tri godine, pak se onda ukrcao, kao mornar na jednu ladju sa još dva naša zemljaka i stigao god. 1875 u Paraiso. Tu je radio šest mjeseci; otisao u Iquique i u dučanu Franje Pavletića radio dvije i po godine pak, sa 140 pesos u džepu zaplovio god. 1877 u Antofagastu, sa tim kapitalom otvorio dučan i udario temelj bračko-trgovačkoj koloniji u Antofagasti, koja danas sastoji od oko 3000 žiteljova i bar 300 trgovina.

Ivan Ivanović je tako došao i radio i radio, jer je tako mislio i osjećao.

Vijest o njegovoj smrti toliko je iznenadila koliko i ožalostila sve njegove prijatelje. Jer iako u 76.-oj godini on je izgledao tako sjež, zdrav i veselo raspolažen da su mu mnogo mladijih mogli zavidjeti.

Ivan Ivanović je nešto smislio i radio za opće dobro.

Sigurno je umro zadovoljan, jer se vlastitim očima nagledao slobodne domovine koju je želio i za čiju se nezavisnost začala.

Usponena Ivana Ivanovića životiće nađili su se u poslovnom svijetu, mnogi naši trgovci, neki od kojih postadoše vrlo uspijeli i uspiješni.

Firma Ivanović Hermanos (Brača), kojoj je pokonjnik stajao na čelu, imala je centralu u Antofagasti, filijale u Uvuni i Potosi u Bolivijs. uredu za kupovanje u Valparaisu i Hamburgu.

Ivan Ivanović bio je domorodac da mu niti bilo para u iseljeništvu. Uvijek je na čelu ili medju prvima za svaku narodnu stvar. U radu za rodno mjesto nikada nije dopuštao da mu itko

ne može svladati.

Znajući je, da je ovde inicijativa izšla iz Antofagaste. Na drugom mjestu piše g. Lupis-Vuković, o gospodarskoj pomoći pojedincima sa strane poček. Ivana Ivanovića istatomo. A Ložišćko Udrženje dolazi se kolektivnim gospodarskim radom, u vezi sa domaćim selom. — Antofagasta pokazuje nam vrednost ovog skupa iseljenika na istom mestu. A onima u domovini dokazuju, da i stalno iseljeni zemljaci niskako ne treba da budu izgubljeni na staru domovinu, nego da joj mogu, dobro stojeći vani, krištisti mnogo više nego gladujući doma. Treba samo načeti i podupirati načine plodonosnog rada.

Udrženju "Unapredjenje Ložišća" pak u ime čitavimica estitamo na radu, zahvaljujimo se da su dali primer i uzor. Želimo, da bi se u Americi i drugi iseljenici usredili u njih, a u domovini mnoga druga cela u njihovo rodno mesto Ložišće!

Osjećate li Vi posljedice

SADAŠNJE GOSPODARSKE KRIZE

Kad biste imali jedan uložak u našoj banci, već se ne biste trebali brinuti ovoj gospodarskoj nestasici

Posjetite našu banku:

JUGOSLAVENSKO ODJELJENJE

Vam nudja sjajne poslove; štedi Vam vrijeme i novac.

NOVČANE DOZNAKE

brze, jeftine i sigurne.

ULOŠCI U BANKU

sa dobrim kamatima, u svaku dobu na raspolaganje ulagača.

NABAVLJANJE PUTNIH KARATA

za najbolje parobrode uz najpovoljnije uvjete.

VAŠI PRIVATNI LISTOVI

biti će Vam odašiljani besplatno i savjesno.

Odgovaramo kretom pošte na sva pitanja, koja nam stignu i na našim prozorićima poslužiemo naše mušterije najprije.

Uredovno vrijeme od 8.30 do 18 sati sve dane osim subotom od 8.30 do 15 sati.

THE FIRST NATIONAL BANK of BOSTON

Podružnica BUENOS AIRES: Florida 99

Podružnica ONCE: Pueyrredón 175

Podružnica AVELLANEDA: Av. Gral. Mitre 301

Imovina 700 milijuna zlatnih dolaru kroz 146 godina neprestanog napretka i 22.000 poslovnih veza po čitavom svijetu.

INSTITUTO MEDICO INTERNACIONAL

Ivo F. LUPIS VUKIĆ

MALO ZBORA,
MNOGO TVORA.IVAN IVANOVIC — PRIMJER
ISELJENIČKOG RADA I
RODOLJUBLJA.

Buenos Aires, avgusta 1930. Starina Ivan Ivanović, koji je umro u Antofagasti na 2. proslova jula, bio je poznat i postavljam one ljudje koji od svemu našem narodu u Južnoj Americi. Bio je poznat i cijenjen i u svojoj užoj domovini Dalmaciji. Svatko tko se interesuje za život i rad naših iseljenika znao je i za Ivana Ivanovića. Sutivan, i čitav otok Brač, ponose s njime kao sa jednim od najvrijednijih svojih sinova.

Prilikom smrti Ivana Ivanovića domovina i iseljeništvo iskaže poštu njegovoj uspomeni i priznanje njegovu radu. Svakog priznajmo ko je se mogao i dobrotovoriti snažno i učitelj i dobrotvor svoga naroda.

U staroj domovini se "učiteljima" naroda smatraju književnici i političari, a "dobrotvorima" jedino novi polje rada za Bračane, te stotinama, i hiljadama, pokazao kako se na tome polju radi i uspijeva; a rodoljub je bio i očajnište: što je sviđalo, novcem i kreditom pomagao svakome našem čovjeku i samom radu, a i u današnjem vremenu još kod svježeg njegova groba.

Ivan Ivanović (pk. Simuna) rodio se je u Sutivanu god. 1854.

Od 12. do 16. godine brodario je sa trabakulama; god. 1872 ukraeo se je na talijanski brod "Carlo S." i deserterao s njega u Montevideu. Prešavši u Buenos Aires tu je ostao tri godine, pak se onda ukrcao, kao mornar na jednu ladju sa još dva naša zemljaka i stigao god. 1875 u Paraiso. Tu je radio šest mjeseci; otisao u Iquique i u dučanu Franje Pavletića radio dvije i po godine pak, sa 140 pesos u džepu zaplovio god. 1877 u Antofagastu, sa tim kapitalom otvorio dučan i udario temelj bračko-trgovačkoj koloniji u Antofagasti, koja danas sastoji od oko 3000 žiteljova i bar 300 trgovina.

Ivan Ivanović je tako došao i radio i radio, jer je tako mislio i osjećao.

Vijest o njegovoj smrti toliko je iznenadila koliko i ožalostila sve njegove prijatelje. Jer iako u 76.-oj godini on je izgledao tako sjež, zdrav i veselo raspolažen da su mu mnogo mladijih mogli zavidjeti.

Ivan Ivanović je nešto smislio i radio za opće dobro.

Sigurno je umro zadovoljan, jer se vlastitim očima nagledao slobodne domovine koju je želio i za čiju se nezavisnost začala.

Usponena Ivana Ivanovića životiće nađili su se u poslovnom svijetu, mnogi naši trgovci, neki od kojih postadoše vrlo uspijeli i uspiješni.

Firma Ivanović Hermanos (Brača), kojoj je pokonjnik stajao na čelu, imala je centralu u Antofagasti, filijale u Uvuni i Potosi u Bolivijs. uredu za kupovanje u Valparaisu i Hamburgu.

Ivan Ivanović bio je domorodac da mu niti bilo para u iseljeništvu. Uvijek je na čelu ili medju prvima za svaku narodnu stvar. U radu za rodno mjesto nikada nije dopuštao da mu itko

ne može svladati.

Uvijek je način bi se mogli udružiti ostali Bračani, Hvarani, Dubrovčani, Bokelji, Crnogoreci itd. — A kad bi se posjalo s evakovim udruženjima naseobe, mogla bi se udružiti u viši savez "Unapredjenje Jugoslavije" te se, dobivši praksu u ukom delikrugu, lotiti jednog ili drugog pitanja, kojeg pojedino selo ne može svladati.

Znajući je, da je ovde inicijativa izšla iz Antofagaste. Na drugom mjestu piše g. Lupis-Vuković, o gospodarskoj pomoći pojedincima sa strane poček. Ivana Ivanovića istatomo. A Ložišćko Udrženje dolazi se kolektivnim gospodarskim radom, u vezi sa domaćim selom. — Antofagasta pokazuje nam vrednost ovog skupa iseljenika na istom mestu. A onima u domovini dokazuju, da i stalno iseljeni zemljaci niskako ne treba da budu izgubljeni na staru domovinu, nego da joj mogu, dobro stojeći vani, krištisti mnogo više nego gladujući doma. Treba samo načeti i podupirati načine plodonosnog rada.

Udrženju "Unapredjenje Ložišća" pak u ime čitavimica estitamo na radu, zahvaljujimo se da su dali primer i uzor. Želimo, da bi se u Americi i drugi iseljenici usredili u njih, a u domovini mnoga druga cela u njihovo rodno mesto Ložišće!

Ali njegova uspomena treba i da čim duže žive među jugoslovenskim iseljenicima da se iz njegovih poslijednici uče: kako treba pomagati svojim mještanima i zemljacima do napretka, i kako i u vremenu kada se dokazati ljubica za svoje rodno mjesto i za svoj narod.

Ivan Ivanović je u svoj rodni Sutivan ljubio kao pravi sin. I uvek je doprinio i sabirao za njegovo napredak. Zadnji mu je pot hvat bio: sakupiti među Sutivanjanima po svjetu toliki fond, da se iz njega uzmogne uzdržavati liječnika, jer je stivanjska općina odveć malena da ga na svom budžetu uzdržava. U taj fond je do smrti bio nabrovio više stotina funti sterlinga. Sutivanjani, da se oduže uspomeni svoga vrijednog sina najbolje bi do uradili: kompletiranjem fonda do potrebne sume.

U Antofagasti sve ga je poznalo, malo i veliko, staro i mlado, od našeg i svakog drugog naroda. Sprovod mu je bio veličanstven.

Malo više od mjesec dana prije njegove smrti skoro svakog dana smo se par tjedana vidjevali. Bijaše mi da da prelivavam jednu brodsku knjigu u koju je on sabirao novinske izvješće iz naše i tudije štampe za pedeset godina, naročito za vrijeme rata. Imu tu stvari koje, sigurno, nitko drugi nije sačuvao. Često je dolazio k meni u hotel, uhativo bi me čvrsto za ruku i rekao: "Vidiš li ti dobro što se dogodilo? Nestaće nas! Sve je ovo za Jugoslaviju izgubljeno. Malo će ih se povratiti onamo. A ove mladost, nemari, mnogi se srušili svoga jezika. Viči, piši, karaj, govori im da valja čuvati svoj jezik, da se čim dulje održimo. Ja, gdje god idem svuda vičem i korim: Budite svoji, budite Jugoslaveni!"

Pok. Ivan Ivanović je tako došao i radio, jer je tako mislio i osjećao.

Vijest o njegovoj smrti toliko je iznenadila koliko i ožalostila sve njegove prijatelje.

Ivan Ivanović je tako došao i radio za opće dobro.

Sigurno je umro zadovoljan, jer se vlastitim očima nagledao slobodne domovine koju je želio i za čiju se nezavisnost začala.

Usponena Ivana Ivanovića životiće nađili su se u poslovnom svijetu, mnogi naši trgovci, neki od kojih postadoše vrlo uspijeli i uspiješni.

Firma Ivanović Hermanos (Brača), kojoj je pokonjnik stajao na čelu, imala je centralu u Antofagasti, filijale u Uvuni i Potosi u Bolivijs. uredu za kupovanje u Valparaisu i Hamburgu.

Ivan Ivanović bio je domorodac da mu niti bilo para u iseljeništvu. Uvijek je na čelu ili medju prvima za svaku narodnu stvar. U radu za rodno mjesto nikada nije dopuštao da mu itko

ne može svladati.

Ivan Ivanović je nešto smislio i radio za opće dobro.

Sigurno je umro zadovoljan, jer se vlastitim očima nagledao slobodne domovine koju je želio i za čiju se nezavisnost začala.

Usponena Ivana Ivanovića životiće nađili su se u poslovnom svijetu, mnogi naši trgovci, neki od kojih postadoše vrlo uspijeli i uspiješni.

Firma Ivanović Hermanos (Brača), kojoj je pokonjnik stajao na čelu, imala je centralu u Antofagasti, filijale u Uvuni i Potosi u Bolivijs. uredu za kupovanje u Valparaisu i Hamburgu.

Ivan Ivanović bio je domorodac da mu niti bilo para u iseljeništvu. Uvijek je na čelu ili medju prvima za svaku narodnu stvar. U radu za rodno mjesto nikada nije dopuštao da mu itko

ne može svladati.

Ivan Ivanović je nešto smislio i radio za opće dobro.

Sigurno je umro zadovoljan, jer se vlastitim očima nagledao slobodne domovine koju je želio i za čiju se nezavisnost začala.

POSTANSKA ŠTEDIONICA

Uprava Poštanske Štedionice javlja značajni datum: broj ulagača na štendnu knjižicu, a postaje u mjestu ljetovanja ili inače na prolazu podiže se novac na poštini iznosima do 1000 dinara dnevno kratkim putem bez ikakovih troškova. U slučaju, da ulagač zatreba veću svotu, Poštanska Štedionica na njegov zahtjev izdaje odmah obratom pošte odobrenje za isplatu traženog iznosa preko pošte.

"Poštanska Štedionica počela je primati uloge kod Poštanske Štedionice mogla biti 25.000 dinara. Riješenjem od 6. maja 1927. povećan je maksimum jednog uloga na 50.000 dinara. Zbog ovakvih smetnji štednja kod Poštanske Štedionice razvijala se je u početku vrlo sporo.

ZAKONOM OD 18. JANUARA 1929.

o pošt-štendnom, čekovnom i virmanskom prometu može primati od svakog neograničene svote kao ulog na štendnu, kamatnjak određivati će se prema prilikama na novčanom tržištu. 1. februara 1929. godine utvrđen je kamatnjak na 5 posto za sitne uloge do 50.000 dinara, a za veće uloge ostao je kamatnjak i dalje od 4 posto godišnje. Na iseljeničke uloge, odobravaju se specijalni kamati od 5 posto godišnje za svote do 250.000 dinara, za krupe uloge kamati su 4 posto godišnje.

Ovim je dat nov polet štendni pa je broj ulagača kod Poštanske Štedionice počeo da raste, tako da je bilo:

1927. 23.474
1928. 32.700
1929. 59.362
u junu 1930. 100.000

Kako se vidi, za posljednjih 40 hiljada novih ulagača kod Poštanske Štedionice. Ovaj snazan napredak nastao je i zbog velike propagande, što ju Poštanska Štedionica provodi.

PUTNIČKI ULOZI.

Radi svojih osebina, za posjetioce kupališta i ljetovališta, kao i za sav putujući svijet nöpće, Štendne knjižice Poštanske Štedionice pretstavljaju vrlo pogodno sredstvo za čuvanje i prenos novca: prije polaska na putovanje ulozi se novac kod najbljiže pošte

ISELJENICKI DOM U SPLITU

Splitsko „Novo Doba“ javlja, da je postignut sporazum da se zgrade Iseljeničkog Doma i Berze Rada grada skupno na ston zemljištu, na ugлу Zapadne obale i Puta Milorada Drašovića. Za zgradu Iseljeničkog Doma odobren je još ranije kredit od ministarstva socijalne politike od 3 i pol milijuna dinara iz fonda prikupljena kod ovog ministarstva od taksa koje uplaćuju povratnici iseljenici. Berza pak Rada dava dva i pol milijuna dinara za gradnju zgrade za svoje urede, azil za besposlene radnike i za nekoliko stanova. Obje zgrade spojene su i tvore jednu cjelinu, a pročelje im je projektano u modernom stilu. Svaka ima poseban ulaz, bilo za azil bilo za Iseljenički, dom, dok imaju zajednički treći ulaz i stubište za stanove. Jedan dio, odnosno jedna zgrada, predviđena je za Berzu Rada a druga za Iseljenički Dom.

Na strani u kojoj dolaze prostorije za Berzu Rada u prizemlju, odnosno visokom parteru, predviđene su uredske prostorije Berze Rada. To je jedna velika dvorana u stilu bankovnih dvorana. Na gornjim spratovima dolaze prostorije za radnički azil sa svim nužprostorijama, te se za upravitelja itd. U azilu moć će da se smjesti oko 90 radnika. Predviđena je i jedna manja dvorana za radnike lako oboljele. Uz ove dvorane je dvorana i za liječnika, tuševi i sve ostalo što je potrebno. Na gornjim spratovima odjeljenja za Berzu Rada su i dva stanova od tri sobe i kuhinje.

U zgradi za Iseljenički Dom, u visokom parteru, nalazi se atrijum i velika koncertna dvorana na dinaru za gradnju zgrade za svoje urede, azil za besposlene radnike i za nekoliko stanova. Obje zgrade spojene su i tvore jednu cjelinu, a pročelje im je projektano u modernom stilu.

Svaka ima poseban ulaz, bilo za azil bilo za Iseljenički, dom, dok imaju zajednički treći ulaz i stubište za stanove. Jedan dio, odnosno jedna zgrada, predviđena je za Berzu Rada a druga za Iseljenički Dom.

Na strani u kojoj dolaze prostorije za Berzu Rada u prizemlju, odnosno visokom parteru, predviđene su uredske prostorije Berze Rada. To je jedna velika dvorana u stilu bankovnih dvorana. Na gornjim spratovima

drugima. To je sve bio plod Vujevinog rada, koji je prelazio granice svakog zakona. On se dapače izdavao kao novinar. Izdavao je novinu koja je imala format i urednika kao nijedna novina i pisala smo oto ne pišnikova novina. On nitkov bašao se najmemorabilijim izrazima i riječima na lične predstavnike naših vlasti i na najuglednije naše iseljenike.

Mislio tako što bolje i više plačkati našu radništvo.

Svaka ozbiljna i pametna osoba, koja je čitala ili imala priliku da pročita samo jedan broj njegovih novina dobila je najjasniji dokaz, da smješta zaključi, da on nije nikakov novinar, već jedan prost i neuk čovjek, koji nezna čestito ni pisati.

Koji hoće da pod izlikom novinara što lakše vara neuka radnika, te da tako na račun težak žužjeva što udobnije živi.

Tumačići nešto što nije moguće ni u sru snivati, da će ih osloboditi i pribaviti im "Slobodu Hrvatsku Republiku".

Ovo je to i radio, ali na sasama drugi način; on bi radnika oslobodio

one nadnije koju je zaradio. Kako je jasno to je i bila njegova glavna zadada i rad.

Ali onet bi bilo krivo misliti, da su odlaskom Vujeve otiski svi oni koji se sakrivaju pod istim plastom; pod kojim se sakriva i Marko Vujeva. Ne, nije.

Još je takovih medju nama, kojima su drage rukavice i soški život na račun radnika i seljaka.

Budimo oprezni! ne zalazimo u dnu dnevnih takovih a još manje nedjeljno se varati ni izrabljivati.

Jugoslaven Ivan Katičić

novac kod Poštanske Štedionice, vjerovatno radi toga, što za ulogu sadrži više od 16% vode. Time je taj zaštitni znak od nacionalne oznake postao kvalitetnom oznakom. Sada, svaki kupac zna da maslac koji nosi taj oznaku predstavlja takodje kvalitetnu robu; a danksa zadružne mlijekare znaju da na svjetsko tržište pod tom oznakom dolazi samo njihov maslac, čime se može lako i jasno istaći odličan njegov kvalitet, a time istodobno postići i bolja cijena: Dakako, danksa vlasti vrše strogu kontrolu da se odredbe spomenutog zakona ni na koji način ne krše.

Upravljajući taj oznakom, sada

značajno je povećanje vrijeme

u kojem se organizacija u

granicama Kraljevine Jugoslavije

upravlja Poštanske Štedionice

obratila je

NAJVEĆU PAŽNJU PITANJU
ISELJENICKIH ULOGA.

Prekо poštanskih uprava i prvo-

razrednih banaka stvorene su ve-

za svim zemljama svijeta, tako

da naši iseljenici mogu slati no-

vac poštanskoj Štedionici jedno-

časnom postupkom. Oni pri tomu

imaju minimalne troškove, osigur-

ujući odmah učinkovitost učinkovitosti

u raspodjelu novca i što je najvaž-

nije za iseljeničke uloge kod Poštanske Štedionice jamči država.

Kamatni su takodje povoljni:

sitne narodne uštendjevine.

Zato se se prosječna svota jed-

ne uloga kod Poštanske Štedionice

postaje u dobi 8,445.168,60

1927. 23.017.419,65

1928. 36.392.383,74

1929. 106.625.242,54

u junu 1930. 152.000,00.

Naročito u posljednje vrijeme

se jak priratjava uloga:

svakog mjeseca ulozi se pove-

ćaju u 7 do 8 milijuna dinara.

Ispak Poštanske Štedionice i dalje je ostaja kod svoje prvobitne uloge: da kao opća narodna Štedionica prikuplja

sitne narodne uštendjevine.

Zato se se prosječna svota jed-

ne uloga kod Poštanske Štedionice

postaje u dobi 8,445.168,60

1927. 23.017.419,65

1928. 36.392.383,74

1929. 106.625.242,54

u junu 1930. 152.000,00.

Naročito u posljednje vrijeme

se jak priratjava uloga:

svakog mjeseca ulozi se pove-

ćaju u 7 do 8 milijuna dinara.

Ispak Poštanske Štedionice i dalje je ostaja kod svoje prvobitne uloge: da kao opća narodna Štedionica prikuplja

sitne narodne uštendjevine.

Zato se se prosječna svota jed-

ne uloga kod Poštanske Štedionice

postaje u dobi 8,445.168,60

1927. 23.017.419,65

1928. 36.392.383,74

1929. 106.625.242,54

u junu 1930. 152.000,00.

Naročito u posljednje vrijeme

se jak priratjava uloga:

svakog mjeseca ulozi se pove-

ćaju u 7 do 8 milijuna dinara.

Ispak Poštanske Štedionice i dalje je ostaja kod svoje prvobitne uloge: da kao opća narodna Štedionica prikuplja

sitne narodne uštendjevine.

Zato se se prosječna svota jed-

ne uloga kod Poštanske Štedionice

postaje u dobi 8,445.168,60

1927. 23.017.419,65

1928. 36.392.383,74

1929. 106.625.242,54

u junu 1930. 152.000,00.

Naročito u posljednje vrijeme

se jak priratjava uloga:

svakog mjeseca ulozi se pove-

ćaju u 7 do 8 milijuna dinara.

Ispak Poštanske Štedionice i dalje je ostaja kod svoje prvobitne uloge: da kao opća narodna Štedionica prikuplja

sitne narodne uštendjevine.

Zato se se prosječna svota jed-

ne uloga kod Poštanske Štedionice

postaje u dobi 8,445.168,60

1927. 23.017.419,65

1928. 36.392.383,74

1929. 106.625.242,54

u junu 1930. 152.000,00.

Naročito u posljednje vrijeme

se jak priratjava uloga:

svakog mjeseca ulozi se pove-

ćaju u 7 do 8 milijuna dinara.

Ispak Poštanske Štedionice i dalje je ostaja kod svoje prvobitne uloge: da kao opća narodna Štedionica prikuplja

sitne narodne uštendjevine.

Zato se se prosječna svota jed-

ne uloga kod Poštanske Štedionice

postaje u dobi 8,445.168,60

1927. 23.017.419,65

GOSPODARSTVO
Periodico Eslavo
Bs. Aires, Reconquista 268

Sección SEGUNDA

Iseljenici u Domovini

O. U. Zagreb, jula. — "Novi Iseljenik" glasilo Saveza Organizacije Iseljenika u Zagrebu (Samostanska ulica 16) donosi u svome broju 7. od 1. VII. opisan izvještaj o dolasku prve grupe članova "Slovenske Narodne Potporne Jednotne", grupe hrvatskih pjevačkih društava i grupe Jugoslavenskih Sokolova u domovinu. Iznosi kako su lije po i sručno svugdje dočekani i kako im je iskazana topla pažnja.

Izvještaj o dolasku članova S.N.P.J. među ostalim donosi:

"Ko se je manifestacija nekoliko polegla je pozdravljen izletnicima i prirediteljicu izleta: Slovensko Narodno Potporno Jednotno u imenu banske uprave i imenu Iseljeničkog komisarijata u Zagrebu poznani iseljenički nadzornik Fink. Povjardjal je, da se zaveda domovina občutka, ki ga imajo naši iz oddaljene Amerike posledice rojaka na prvi postaji, po prekoračenju državne meje u našo novo uređeno kraljevino u da so jom prihite nasproti zastopniku domovine u namenom dokazati, da jih upošteva u ljubi domovina u prepričanju, da so zvesti sinovi svoje matere, slovenske domovine. Željejim je na najdođe doma vse, kar jih je napotilo na dolgo u naporno pot, dejan je, da bodo naši u naši osvobojeni domovini marsikaj spremjenjena pri čemur se bodo po preprečili, da je kraljevina Jugoslavija na putu napredka u da so razmere uređene. Te pozdravne besede so sprejeti izletniku z velikim navdušenjem.

O dočeku grupe hrvatskih pjevača, koji su došli privatno, na zagrebačkom glavnem kolodvoru, list javlja:

Na to su se oni okupili na peronu gdje ih je najprije kao domaćina pozdravio g. Dr. Stjepan Srkulj, načelnik grada Zagreba, začeljivši im u ime grada Zagreba sretan dolazak u domovinu. Gospod. načelnik je u svome pozdravu se mnogo topilje iznio pod kojim su teškim okolnostima oni odlazili iz svoje domovine da po svijetu traže bolji život, pa se sada vraćaju, da nakon dugog niza godina opet vide svoju rođenu grudu. Kazao je da će ih u domovini vesela sreća primiti i svugdje pozdraviti gdjegod dođu, veseliće se što su opet došli na svoje staro ognjište. Osobito se raduje njihov dolaskom grad Zagreb.

Zatim je odgovorio g. Dr. Stjepan Jobst. On je najprije u svome govoru iznio da ih na tlu domovine dočekuju njihova bliža braća iseljenici, koji su s njima dijelili zlo i dobro trudjene svijeta i koji su se već povratili u svoju domovinu te se ovdje trajno nastanili. Ti su se iseljenici povratni udržali u Organizaciju Iseljenika, sa ciljem da što više učvršćuju vezu između domovine i iseljenika izmjeničnim upoznavanjem i potpomaganjem. Žato se mi najviše veselim nijuhom dolasku i povratku u domovinu, koja ih sadačno pišta i dočekuje njih, kao i ostala braća iseljenike iz svih strana svijeta. Želi im dobrodošlu i sretan boravak na rodjenoj gradi.

Nakon tog je pozdravio našu iseljeničku braću podpredsednik naše Organizacije Iseljenika u Zagrebu g. Stjepan Jobst. On je najprije u svome govoru iznio da ih na tlu domovine dočekuju njihova bliža braća iseljenici, koji su s njima dijelili zlo i dobro trudjene svijeta i koji su se već povratili u svoju domovinu te se ovdje trajno nastanili. Ti su se iseljenici povratni udržali u Organizaciju Iseljenika, sa ciljem da što više učvršćuju vezu između domovine i iseljenika izmjeničnim upoznavanjem i potpomaganjem. Žato se mi najviše veselim nijuhom dolasku i povratku u domovinu, koja ih sadačno pišta i dočekuje njih, kao i ostala braća iseljenike iz svih strana svijeta. Želi im dobrodošlu i sretan boravak na rodjenoj gradi!

Na to je iseljenike turiste pozdravio u ime Iseljeničkog Komesarjata u Zagrebu odnosno u ime Ministarstva Socijalne Politike u Beogradu, tajnik Komesarijata g. Dr. Vladimir Barać Repenski, začeljivši im sretan dolazak, u ime državne iseljeničke ustanove, koja se brine za naše iseljenike i za njihovo zaštitu.

Naše Ministarstvo živo nastoji

da se ovim izletnicima što više medju našim iseljenicima ojača ljubav prema domovini, pa stoga pozdravlja ovu veću izletničku grupu kao vjesnika već razvijenog turističkog pokreta medju našim iseljeništvo, sa željom da budu zadovoljni kao svoji na svome! Još je jedanput g. Filković zahvalio na sve pozdrave i tople riječi u ime svih izletnika, nakon čega su se pojedini izletnici sa svojim prijateljima, znancima te rodbinom uputili djelomično u grad, a djelomično na druge vlakove, koji su otisli u svoja rodna mesta (u Varaždin, Bjelovar, Petrinj itd.).

Odbor za doček turista Organizacije Iseljenika u Zagrebu

Krivi proroči su pokušali da otriju njihove duše lažima, ali oni neće odustati od svoje ljudi prema domovini, te će nastojati da dokažu i u budućnosti, kako naši iseljenici vole svoju domovinu Jugoslaviju, želeći joj napredak u jedinstvu, bratstvu i složi.

Nakon toga su nastale tople manifestacije našim iseljenicima uz klanjanje Kralju, Jugoslaviji, Sokolstvu i iseljenicima.

Tada je priredjena zakuska u kolodvorskoj restauraciji, tekom koje su govorili ban Dr. Josip Šilović, Milan Pužavač, predsednik Sokolskog izletnog Odbora, spomenuti Ivan Mladineo i dr. G. Supilo.

Pri boravku u Zagrebu bili su im pri ruci članovi Organizacije Iseljenika u Zagrebu, te državne i gradske vlasti. Razgledali su grad autobusom, koji im je stavljen na raspolaženje gopod. Ban Dr. J. Šilović, Růžák im je u počast dala općina u Maksimiru, a večer bantska uprava u vrtu "Kola". Održano je više srađnih govora. Sa strane Organizacije Iseljenika na ručku je govorio podpredsednik Stjepan Jobst, a na večer tajnik Drago F. Andričević. U večer su bili u kazalištu u počasnim ložama.

Održali su prijateljski sastanak u Obavještajnom Uredu Saveze Organizacije Iseljenika, te ih je pozdravio tajnik Saveza M. Bartulica, koji je u glavnim potezima iznio rad Organizacija Iseljenika i Saveza Oris, zatim ovoga ureda i lista "Novi Iseljenik." Naslovin je da su vi iseljenici, bez obzira na razniju misljenja, dužni sudjelovati u očuvanju naših naselja po svijetu, i za napredak domovine. Iznio je sve što je do sada Savez Oris učinio za na-

što je nastalo međusobno pozdravljanje i srađenje, poslije čega su izšli barjakari sa jugoslovenskom sokolskom i američkom zastavom, oko kojih su se okupili svi Sokoli i izletnici pred vagoni.

Održali su prijateljski sastanak u Obavještajnom Uredu Saveze Organizacije Iseljenika, te ih je pozdravio tajnik Saveza M. Bartulica, koji je u glavnim potezima iznio rad Organizacija Iseljenika i Saveza Oris, zatim ovoga ureda i lista "Novi Iseljenik."

Naslovin je da su vi iseljenici, bez obzira na razniju misljenja, dužni sudjelovati u očuvanju naših naselja po svijetu, i za napredak domovine. Iznio je sve što je do sada Savez Oris učinio za na-

što je nastalo međusobno pozdravljanje i srađenje, poslije čega su izšli barjakari sa jugoslovenskom sokolskom i američkom zastavom, oko kojih su se okupili svi Sokoli i izletnici pred vagoni.

Održali su prijateljski sastanak u Obavještajnom Uredu Saveze Organizacije Iseljenika, te ih je pozdravio tajnik Saveza M. Bartulica, koji je u glavnim potezima iznio rad Organizacija Iseljenika i Saveza Oris, zatim ovoga ureda i lista "Novi Iseljenik."

Naslovin je da su vi iseljenici, bez obzira na razniju misljenja, dužni sudjelovati u očuvanju naših naselja po svijetu, i za napredak domovine. Iznio je sve što je do sada Savez Oris učinio za na-

što je nastalo međusobno pozdravljanje i srađenje, poslije čega su izšli barjakari sa jugoslovenskom sokolskom i američkom zastavom, oko kojih su se okupili svi Sokoli i izletnici pred vagoni.

Održali su prijateljski sastanak u Obavještajnom Uredu Saveze Organizacije Iseljenika, te ih je pozdravio tajnik Saveza M. Bartulica, koji je u glavnim potezima iznio rad Organizacija Iseljenika i Saveza Oris, zatim ovoga ureda i lista "Novi Iseljenik."

Naslovin je da su vi iseljenici, bez obzira na razniju misljenja, dužni sudjelovati u očuvanju naših naselja po svijetu, i za napredak domovine. Iznio je sve što je do sada Savez Oris učinio za na-

što je nastalo međusobno pozdravljanje i srađenje, poslije čega su izšli barjakari sa jugoslovenskom sokolskom i američkom zastavom, oko kojih su se okupili svi Sokoli i izletnici pred vagoni.

Održali su prijateljski sastanak u Obavještajnom Uredu Saveze Organizacije Iseljenika, te ih je pozdravio tajnik Saveza M. Bartulica, koji je u glavnim potezima iznio rad Organizacija Iseljenika i Saveza Oris, zatim ovoga ureda i lista "Novi Iseljenik."

Naslovin je da su vi iseljenici, bez obzira na razniju misljenja, dužni sudjelovati u očuvanju naših naselja po svijetu, i za napredak domovine. Iznio je sve što je do sada Savez Oris učinio za na-

što je nastalo međusobno pozdravljanje i srađenje, poslije čega su izšli barjakari sa jugoslovenskom sokolskom i američkom zastavom, oko kojih su se okupili svi Sokoli i izletnici pred vagoni.

Održali su prijateljski sastanak u Obavještajnom Uredu Saveze Organizacije Iseljenika, te ih je pozdravio tajnik Saveza M. Bartulica, koji je u glavnim potezima iznio rad Organizacija Iseljenika i Saveza Oris, zatim ovoga ureda i lista "Novi Iseljenik."

Naslovin je da su vi iseljenici, bez obzira na razniju misljenja, dužni sudjelovati u očuvanju naših naselja po svijetu, i za napredak domovine. Iznio je sve što je do sada Savez Oris učinio za na-

što je nastalo međusobno pozdravljanje i srađenje, poslije čega su izšli barjakari sa jugoslovenskom sokolskom i američkom zastavom, oko kojih su se okupili svi Sokoli i izletnici pred vagoni.

Održali su prijateljski sastanak u Obavještajnom Uredu Saveze Organizacije Iseljenika, te ih je pozdravio tajnik Saveza M. Bartulica, koji je u glavnim potezima iznio rad Organizacija Iseljenika i Saveza Oris, zatim ovoga ureda i lista "Novi Iseljenik."

Naslovin je da su vi iseljenici, bez obzira na razniju misljenja, dužni sudjelovati u očuvanju naših naselja po svijetu, i za napredak domovine. Iznio je sve što je do sada Savez Oris učinio za na-

što je nastalo međusobno pozdravljanje i srađenje, poslije čega su izšli barjakari sa jugoslovenskom sokolskom i američkom zastavom, oko kojih su se okupili svi Sokoli i izletnici pred vagoni.

Održali su prijateljski sastanak u Obavještajnom Uredu Saveze Organizacije Iseljenika, te ih je pozdravio tajnik Saveza M. Bartulica, koji je u glavnim potezima iznio rad Organizacija Iseljenika i Saveza Oris, zatim ovoga ureda i lista "Novi Iseljenik."

Naslovin je da su vi iseljenici, bez obzira na razniju misljenja, dužni sudjelovati u očuvanju naših naselja po svijetu, i za napredak domovine. Iznio je sve što je do sada Savez Oris učinio za na-

što je nastalo međusobno pozdravljanje i srađenje, poslije čega su izšli barjakari sa jugoslovenskom sokolskom i američkom zastavom, oko kojih su se okupili svi Sokoli i izletnici pred vagoni.

Održali su prijateljski sastanak u Obavještajnom Uredu Saveze Organizacije Iseljenika, te ih je pozdravio tajnik Saveza M. Bartulica, koji je u glavnim potezima iznio rad Organizacija Iseljenika i Saveza Oris, zatim ovoga ureda i lista "Novi Iseljenik."

Naslovin je da su vi iseljenici, bez obzira na razniju misljenja, dužni sudjelovati u očuvanju naših naselja po svijetu, i za napredak domovine. Iznio je sve što je do sada Savez Oris učinio za na-

što je nastalo međusobno pozdravljanje i srađenje, poslije čega su izšli barjakari sa jugoslovenskom sokolskom i američkom zastavom, oko kojih su se okupili svi Sokoli i izletnici pred vagoni.

Održali su prijateljski sastanak u Obavještajnom Uredu Saveze Organizacije Iseljenika, te ih je pozdravio tajnik Saveza M. Bartulica, koji je u glavnim potezima iznio rad Organizacija Iseljenika i Saveza Oris, zatim ovoga ureda i lista "Novi Iseljenik."

Naslovin je da su vi iseljenici, bez obzira na razniju misljenja, dužni sudjelovati u očuvanju naših naselja po svijetu, i za napredak domovine. Iznio je sve što je do sada Savez Oris učinio za na-

što je nastalo međusobno pozdravljanje i srađenje, poslije čega su izšli barjakari sa jugoslovenskom sokolskom i američkom zastavom, oko kojih su se okupili svi Sokoli i izletnici pred vagoni.

Održali su prijateljski sastanak u Obavještajnom Uredu Saveze Organizacije Iseljenika, te ih je pozdravio tajnik Saveza M. Bartulica, koji je u glavnim potezima iznio rad Organizacija Iseljenika i Saveza Oris, zatim ovoga ureda i lista "Novi Iseljenik."

Naslovin je da su vi iseljenici, bez obzira na razniju misljenja, dužni sudjelovati u očuvanju naših naselja po svijetu, i za napredak domovine. Iznio je sve što je do sada Savez Oris učinio za na-

što je nastalo međusobno pozdravljanje i srađenje, poslije čega su izšli barjakari sa jugoslovenskom sokolskom i američkom zastavom, oko kojih su se okupili svi Sokoli i izletnici pred vagoni.

Održali su prijateljski sastanak u Obavještajnom Uredu Saveze Organizacije Iseljenika, te ih je pozdravio tajnik Saveza M. Bartulica, koji je u glavnim potezima iznio rad Organizacija Iseljenika i Saveza Oris, zatim ovoga ureda i lista "Novi Iseljenik."

Naslovin je da su vi iseljenici, bez obzira na razniju misljenja, dužni sudjelovati u očuvanju naših naselja po svijetu, i za napredak domovine. Iznio je sve što je do sada Savez Oris učinio za na-

što je nastalo međusobno pozdravljanje i srađenje, poslije čega su izšli barjakari sa jugoslovenskom sokolskom i američkom zastavom, oko kojih su se okupili svi Sokoli i izletnici pred vagoni.

Održali su prijateljski sastanak u Obavještajnom Uredu Saveze Organizacije Iseljenika, te ih je pozdravio tajnik Saveza M. Bartulica, koji je u glavnim potezima iznio rad Organizacija Iseljenika i Saveza Oris, zatim ovoga ureda i lista "Novi Iseljenik."

Naslovin je da su vi iseljenici, bez obzira na razniju misljenja, dužni sudjelovati u očuvanju naših naselja po svijetu, i za napredak domovine. Iznio je sve što je do sada Savez Oris učinio za na-

što je nastalo međusobno pozdravljanje i srađenje, poslije čega su izšli barjakari sa jugoslovenskom sokolskom i američkom zastavom, oko kojih su se okupili svi Sokoli i izletnici pred vagoni.

Održali su prijateljski sastanak u Obavještajnom Uredu Saveze Organizacije Iseljenika, te ih je pozdravio tajnik Saveza M. Bartulica, koji je u glavnim potezima iznio rad Organizacija Iseljenika i Saveza Oris, zatim ovoga ureda i lista "Novi Iseljenik."

Naslovin je da su vi iseljenici, bez obzira na razniju misljenja, dužni sudjelovati u očuvanju naših naselja po svijetu, i za napredak domovine. Iznio je sve što je do sada Savez Oris učinio za na-

što je nastalo međusobno pozdravljanje i srađenje, poslije čega su izšli barjakari sa jugoslovenskom sokolskom i američkom zastavom, oko kojih su se okupili svi Sokoli i izletnici pred vagoni.

Održali su prijateljski sastanak u Obavještajnom Uredu Saveze Organizacije Iseljenika, te ih je pozdravio tajnik Saveza M. Bartulica, koji je u glavnim potezima iznio rad Organizacija Iseljenika i Saveza

mišljati na uredjenje medja. Stoga je bilo god. 1657. izaslano na lice mješta opet novo povjerenstvo, i to od strane tadašnjeg vlasnika severinskog imanja Jurja Frankopana Trsatskoga burun Planker, oberhauptman karlovački, kapetan Portnar i Matija Malinarić, bosiljevački prefekt, a od strane grofa Petra Zrinskog Juraj Sili, kapetan davoranski i vicekapetan žumberački, i Boltizar Babonosić, prefect ozaljski. Ovo je povjerenstvo saslušalo dvanaest najstarijih ljudi, koji su pokazali stare (prave medje), i to: Jurja Podnara (90 god. staroga), Petra Butinu (85 god.), Matiju Goličku (90 god.), Petra Abramovića (85 god.), Jakova Gorščeta (90 god.), Lovru Crnkovića (85 god.), Martina Goljaka (80 god.), Matiju Šnepergara (80 god.), Jurja Snepergera (88 god.), Jakova Butinu (90 god.), Mihajla Šepea (80 god.) i Martina Blaževića (preko 100 g. stara), koji veli da je pomagao turanj moravički zidati. Zapisnik bio je napisan u Moravičkim Draganama 4. lipnja 1657., a ovjerovili su ga Franjo pl. Rigoni, bakaški kapetan, i Ivan Andrija Koderman, fiškal i c. kr. povjerenik. Tim su vlasnici grof Juraj Frankopan (šurjak Petra Zrinskog) i grof Petar Zrinski doduše uredili svoje medje, ali pravoga mira među vlasima i kmetovima nije bilo pa su si i kasnije nasilja pravili.

Kad su bili kod nas u 19. vijeku reorganizirani sudovi i uprava, bio je najprije određen kotarski (okružni) sud u Ravnim Gori, gdje je bio sucem Kukuljević, odakle je bio premješten sud u Moravice, gdje je bio neko vrijeme sucem poznati hrvatski rodoljub Erazmo Barać. Iz Moravice bio je konacno kotarski sud premješten u Vrbovsko, gdje se i sada nalazi.

Luzjinska cesta prolazi Dolnjim Moravicama, koje su se zvala neko vrijeme Komorske Moravice, jer nijesu potpadale pod brodski ni pod bosiljevački dominij, već u sudbenim i upravnim poslovima pod vojnički sud u Karloveu, dok su se Gorje Moravice, koje su potpadale pod brodski dominij, zvala Brodske Moravice ili prema njemačkom Brod Moravice. Danas se zovu Doljne Moravice "Srpske Moravice". U Gornjim Moravicama žive danas rimo-katolici, gdje se nalazi župna crkva sv. Nikole, koja nije ni za turskih provala postrođala. Crkvene sačuvane matice počinju god. 1733. Cijela župa broji danas oko 2.800 ljudi. U Dolnjim Moravicama žive danas pravoslavni, koji imadu ondje i svoju crkvu. Cijela parohija broji danas oko 3.500 ljudi, a samo selo

Doljnje Moravice oko 2.000 ljudi.

Luzjinska cesta podigla je i Moravice, osobito Doljnje Moravice, uz koju su se u Dolnjim Moravicama nanizale najlepše kuće. U Dolnjim Moravicama bilo je do god. 1855. sjedište predstojnika (inžinira ili inžinjerskog pristava) III. distrikta Luzjinske ceste, koje je godine 1860. premjешteno bilo u selo Dobru. Mnogo je pomođila Dolnjim Moravicama i karlovačko-rijeka željeznička pruga gdje je bila određena stanica na pruzi od Zagreba do Rijeke.

Danasic se govori u Gornjim Moravicama jugavskim narječjem, sličnim onome što sam ga opisao u 196. knjizi Rada Jugoslavenske akademije, dočim u Dolnjim Moravicama govore i jekavskim štokavskim narječjem. Prije provala turskih govorilo se u jednom i drugim Moravicama (80 god.) i Martinu Blaževiću (preko 100 g. stara), koji veli da je pomagao turanj moravički zidati. Zapisnik bio je napisan u Moravičkim Draganama 4. lipnja 1657., a ovjerovili su ga Franjo pl. Rigoni, bakaški kapetan, i Ivan Andrija Koderman, fiškal i c. kr. povjerenik. Tim su vlasnici grof Juraj Frankopan (šurjak Petra Zrinskog) i grof Petar Zrinski doduše uredili svoje medje, ali pravoga mira među vlasima i kmetovima nije bilo pa su si i kasnije nasilja pravili.

Kad su bili kod nas u 19. vijeku reorganizirani sudovi i uprava, bio je najprije određen kotarski (okružni) sud u Ravnim Gori, gdje je bio sucem Kukuljević, odakle je bio premješten sud u Moravice, gdje je bio neko vrijeme sucem poznati hrvatski rodoljub Erazmo Barać. Iz Moravice bio je konacno kotarski sud premješten u Vrbovsko, gdje se i sada nalazi.

Luzjinska cesta prolazi Dolnjim Moravicama, koje su se zvala neko vrijeme Komorske Moravice, jer nijesu potpadale pod brodski ni pod bosiljevački dominij, već u sudbenim i upravnim poslovima pod vojnički sud u Karloveu, dok su se Gorje Moravice, koje su potpadale pod brodski dominij, zvala Brodske Moravice ili prema njemačkom Brod Moravice. Danas se zovu Doljne Moravice "Srpske Moravice". U Gornjim Moravicama žive danas rimo-katolici, gdje se nalazi župna crkva sv. Nikole, koja nije ni za turskih provala postrođala. Crkvene sačuvane matice počinju god. 1733. Cijela župa broji danas oko 2.800 ljudi. U Dolnjim Moravicama žive danas pravoslavni, koji imadu ondje i svoju crkvu. Cijela parohija broji danas oko 3.500 ljudi, a samo selo

va morala napokon odlučiti, i to tek u marta, da započe sa raspremnom. Do danas su vezani ovih društveni parobrodi: "Avala", "Dušan Silni", "Epidaur", "Iskra", "Izvor", "Marija Petriović", "Marija Račić" i "Pregradović", ukupno osam brodova, ukupne tonaže 64.410 tona nosivosti.

Medutim tokom čitave prošle godine bili su zaposleni svi društveni parobrodi i društvo je u prvoj polovini prošle godine realizovalo dobru zaradu, dovoljnu za pokriće svih dotacija statutarnim fondovima i za moguću isplatu primjerene dobiti.

Fuzijom društvo je postalo vlasnikom od ukupno 23 jedinica i u 19 parobroda Jugoslavensko-Američke Plovidbe i 14 parobroda Atlantske Plovidbe Ivo Račić. Ove 23 ladje bile su aportirane sa vrijednošću od zlatnih dinara 15 miliona, t. j. sa cijelom društvenom uplaćenom glavnicom. U toku 1929. godine nabavljeni su novi parobrodi "Tomislav", "Avala" i "Triglav".

Flota se je povećala time na 26 jedinica sa ukupnom tonazom od 207.296 tona. U prošloj godini parobrodi društva prevelili su oko 930.000 milja i prevezli oko 755.000 tona raznog tereta. Društvo je podržavalo redovnu trgovacku liniju sa Južnom Amerikom i u velike doprinjalo razvoju prometa drvenom, iako je ta linija bila pasivna. Za podržavanje te linije društvo je sa raznih strana sklojeno, a vlasta je sada odredila da se udjeli društvu stalna subvencija. Tu odluku pozdravite da sve oni kojima leži na sredu napredak naših trgovackih mornarica.

Koliko god bila teška sadašnja kriza u svjetskom parobrodarstvu upravnim odborom društva gleda se pouzdanjem u budućnost. Krtica je pograbila svoj plen, rekao:

— Ne bom se prepirala z vama. Moćniji ste in vam, da je to pravico.

In je šla.

— Stojte, je zakričal jež.

Plen ni vaš.

— Jaz sem ga našla, gospod jež, in zato je moj. Stara pravice govori tako.

— V mojem rajonu ste ga nashi.

In kar je u mojem rajonu, je moje. Pustite plen.

Krtica plena ni izpustila, više je dvignila glavo s plenom in rekla:

— Tako govoriti ustno izročilo vseh živali. Kar kdo nridela s svojim trudom ali naide s svojom nazlijivostio, je njezovo. To je većna resnica u pravica. Zahtevati zase trud drugega, je nezasišna krvica.

Rekla je in šla dalje.

Obsojena si je zarohnel.

Ali krtica danes ni imela v gođaku plena. Bila je zato hitreša Zbežala je u svoj rov. Jež je ril za nio in zrče kričal:

— Obsojena si!

Krtica pa je že planila skozi drug rov na livadu in začela z vso naglico mašiti rove.

IV. Vuk:

NE PODCENJUJ MOĆI SLA BOTNEJSEGA

(Po narodni basni)

Zgodilo se je, da se je jež tuđi danes napotil na lov. Pa kakkor da bi dobio naenkrat vse zakletu, ni mogel najti ničesar, kar bi mu potolažilo lakoto.

Prebrskal je že dolgo pot, vtaknil nos pod vsako korenino, pod vsak grm, in nikjer nič.

— Kaj takega se mi pa še ni prijetilo, je zagodnjal, odkar lovim. Ko bi dobil tistega, ki mi je vse pobral, je zagrozil, bi mu že pokazal svoje igle.

In naježil je hrbet, da so stale igle kakor sulice...

Naenkrat se mu je zazdrolo, da slíši nekako emokanje, kakor že kdo večerja.

Dvignil je glavo. Smrček je vihal in iskal vonja, nakar je rekel:

— Ahm... Tam na desno je pojedina.

In že so ga nesle nože na desno in isto smer, odkoder je prihajal vonj emokajoče živali.

— A, vi ste, gospa krtica, je pozdravil jež in se ustavil. Njezine oči so se uprle v plen, ki je ležal krtici med prednjima nogama. In u mojem rajonu?... Brez dovoljenja!...

Krtica je nehalo jesti in gledala ježa s svetlimi očimi.

Vaš rajon, gospod jež?... Odjdaj pa imate svoj dolochen rajon? je rekel krtica in vprašajoče opazovala ježa.

— Jež je pogledal krtice in v očeh mu je bila nevolja.

— Nesramni ste, gospa krtica, je rekel jezno. Mislite morad, da vam bom dokazoval svoje pravice... Ta rajon je moj in ne trpi ugovora.

Krtica je pograbila svoj plen, rekao:

— Ne bom se prepirala z vama. Moćniji ste in vam, da je to pravico.

— Maščevala se bom.

Skočila je počna sovraštva pred ježa in zakričala:

— Kdo vam je dovolil, gospod jež, da se izprehajate v mojem rajonu?

— Jež jo je osnel pogledal, krtica pa je zgrabil težek kamen in ga vrgla na ježa.

— Jež se je opotekel vsled udarca. Vendar si je hitro opomogel in planil za krtico.

— Obsojena si je zarohnel.

Ali krtica danes ni imela v gođaku plena. Bila je zato hitreša Zbežala je u svoj rov. Jež je ril za nio in zrče kričal:

— Obsojena si!

Krtica pa je že planila skozi drug rov na livadu in začela z vso naglico mašiti rove.

— Jež, ves srdit, se je pognal za njo. Krtica bi mu lahko utekla, po glavi. Ko sem moral prepustiti svojo lastnino tebi, je bila pravica v moči, Zdaj, ko pogines v mojem ovru, je pravica in spretnosti in zvijači. Tvoj nauk zna je oviral beg. Zato jo je dohitel.

— Naučim te ubogljivosti lastnine.

— Moč je pravica, ji je šlo bil rov preveč trdo zamašen.

— Krtica bi mu lahko utekla, po glavi. Ko sem moral prepustiti svojo lastnino tebi, je bila pravica v moči, Zdaj, ko pogines v mojem ovru, je pravica in spretnosti in zvijači. Tvoj nauk zna je oviral beg. Zato jo je dohitel.

— Jež je iskal po rovu krtico.

— Je že zbežala na livado, je sim, ne šalite se tako nelepo. Po

rekel, ko je ni našel. Bežal je zabiva!

Ali odgovor na bilo. Tiho je

bilo v rovu kakor v grobu. Jelo

mu je primanjkovati zraka.

Obup se ga je polaščal. Jel je

prostil:

— Gospa krtica! Odprite, pro

sim, ne šalite se tako nelepo. Po

rekel, ko je ni našel. Bežal je zabiva!

Ali odgovor na bilo. Tiho je

bilo v rovu kakor v grobu. Jelo

mu je primanjkovati zraka.

Umiranje je pomislil ves v strahu in grozi:

— Gorje mu, kdor zapade ma

ščevanje posirovle živali...

Resnično, pred zločinci tudi moč

ni dovolj ostra pravica! ("Pro

Vendor za mehke ježeve noge je sveta", Chicago).

Umiranje je pomislil ves v strahu in grozi:

— Gorje mu, kdor zapade ma

ščevanje posirovle živali...

Resnično, pred zločinci tudi moč

ni dovolj ostra pravica! ("Pro

Vendor za mehke ježeve noge je sveta", Chicago).

(16-39) PRVI SLOVENSKI NASELJENCI V SLOVENSKI NASELBNIH "LA LLAVE" PRI OBDELovanju ZEMLJE.

morete začeti obdelovati svojo zemljo, V NASTAJAJOCI SLOVENSKI NASELBINI če imate DRUŽINO — čim več otrok, tem boljše!

Izpolnite spodnji kupon in ga nam pošljite:

BANCO FRANCES Y RIO LA PLATA,
Sección «La Llave», Buenos Aires, Reconquista 165-199

Z ozirom na vaš oglas v »Gospodarstvu« mi pošljite pogoje za nakup zemlje v »La Llave«.

Ime in priimek:

Mesto in ulica
(ali zadnja posta)

za Ameriku

Prekomorske prevoznice
(šifkarte)
iz Europe

Pozivne prevoznice (llamada)

za Ameriku

<img alt="Circular illustration of a ship at